

dr hab. inż. Jan ZAWILAK

Prodziekan Wydziału Elektrycznego (2008-2012)

Dr hab. inż. Jan Zawilak, prof. PWr., urodził się 23 maja 1948 r. Pracę zawodową rozpoczął w 1967 r. w Dolnośląskich Zakładach Wytwórczych Maszyn Elektrycznych DOLMEL we Wrocławiu, gdzie pracował przez okres jednego roku na stanowisku młodszego konstruktora. Po ukończeniu studiów (1973 r.) związał się z Politechniką Wrocławską, gdzie pracował do końca roku akademickiego 2017/2018. Stopnie naukowe doktora (1977) oraz doktora habilitowanego nauk technicznych (1987) uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej. Na stanowisko docenta powołany został w 1989 r., a w 1992 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w specjalności „maszyny elektryczne”.

Bardzo aktywnie działa w obszarze badań naukowych, dydaktyki oraz działalności organizacyjnej. Aktywnie uczestniczy w kształceniu kadry naukowej, wypromował sześciu doktorów jest promotorem przewodu doktorskiego (w toku). Był recenzentem czterech rozpraw habilitacyjnych i sześciu rozpraw doktorskich, siedmiu książek, skryptów, wielu artykułów do renomowanych czasopism (również wydawanych pod patronatem PAN), jak i projektów badawczych KBN i NCBiR.

Działa bardzo skutecznie na polu dydaktyki, prowadząc zajęcia we wszystkich formach dydaktycznych, opracował programy trzech nowych wykładów. Zorganizował modernizację laboratorium dydaktycznego do kierowanego przedmiotu „maszyny elektryczne”. Prowadził 73 prace dyplomowe, z których 12 uzyskało nagrody i wyróżnienia w konkursach. Był opiekunem praktyk zagranicznych.

Jest autorem bądź współautorem 350 prac (w tym 224 opublikowanych), 13 patentów, kierował 39 tematami badawczymi w tym 30-ma pracami wdrożonymi w przemyśle elektromaszynowym i górnictwie, które przyniosły duże efekty ekonomiczne w postaci oszczędności energii elektrycznej. Do najistotniejszych zaliczyć można budowę dwubiegowych silników, synchronicznych o biegunach jawnych do napędu wentylatorów głównego przewietrzania kopalń podziemnych, gdzie opracował koncepcję rozwiązania, projekt techniczny i nadzorował wdrożenie w górnictwie miedzi i w g1a. W ostatnich latach aktywnie zajmuje energooszczędnymi silnikami synchronicznymi z magnesami trwałymi do dużych napędów górniczych, które również wdrożył do pracy w górnictwie.

O autorytecie naukowym Pana Jana Zawilaka świadczy min. fakt, że został wybrany do Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki PAN na kolejną kadencję. Jest członkiem komitetów naukowych cyklicznej konferencji międzynarodowej i konferencji krajowej.

Był redaktorem naukowym wydawnictw instytutowych (1986-91). W latach 1991-96 pełnił obowiązki dyrektora instytutu, a następnie (1996-2002) z-cy dyrektora instytutu ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem. W latach 2008-2012 był Prodziekanem ds. Studenckich Wydziału Elektrycznego. Został odznaczony Srebrnym (1996) i Złotym Krzyżem Zasługi (2000), Medalem Edukacji Narodowej (2017), Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej. Otrzymał Indywidualną Nagrodę MEN (1988) oraz nagrody zespołowe: dyplom BRUSSELS EUREKA '97, Przewodniczącego KBN (1997), Radę Fed. Stow. Nauk. Techn. NOT (1999), Nagroda NOT „Mistrz Techniki Zagłębia Miedziowego” (2004, 2014),

„Wicemistrz Techniki Dolnego Śląska" (2004), „Mistrz Techniki Dolnego Śląska" (2004, 2015) „Mistrz Techniki" nadany przez Ogólnopolską Federację Stowarzyszeń NOT (2015). Kierowane przez niego zespoły otrzymały dwukrotnie nagrodę Prezesa Rady Ministrów za wybitne krajowe osiągnięcie naukowo-techniczne (2006 za „Dwubiegowe silniki synchroniczne o biegunach wydatnych", 2016 za „Energooszczędne silniki synchroniczne wzbudzone magnesami trwałymi"). Za działalność naukową wyróżniony 16-ma nagrodami J.M. Rektora i Dziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej.